

Zoals het klokje bij de buurman tikt...

Een wezenlijk onderdeel van het schaakspel is de klok. Voor wie nooit met klok gespeeld heeft is het in het begin vaak even wennen, maar na een tijdje wordt het al snel routine om na iedere zet de klok in te drukken. Zodanig zelfs dat schakers die eens een keer zonder klok spelen in het luchtledige slaan omdat ze zo gewend zijn na hun zet de klok in te drukken. Maar je moet dan wel de goeie klok indrukken... Dit leidt zo heel af en toe tot verwarring en de afgelopen clubavond was die verwarring wel heel erg groot. Cees Buurman had aan zijn linkerhand zijn eigen klok staan en aan de rechterkant de klok van Ad Bruijns en Kees van Hogeloon, die naast hem zaten te spelen. Pas na een half uur spelen kwamen de spelers erachter dat Cees per abuis steeds de verkeerde klok zat in te drukken, met als gevolg dat Cees Buurman en Ad Bruijns ineens behoorlijk achter stonden in tijd. Cees omdat hij zijn eigen klok niet indrukte en Ad Bruijns omdat Cees Buurman steeds de klok van zijn buurman Kees van Hogeloon indrukte. Hilariteit was het gevolg, gelukkig heeft het het eindresultaat van de partijen niet beïnvloed. Ad Bruijns won namelijk gewoon: hij stond de kleine kwaliteit voor, zijn stukken stonden beter en Kees had nog een akelig zwakke pion. Ad buit zoiets wel uit en won zonder problemen. In het schaken spreken van een “kwaliteit” als de ene speler een toren en de ander een paard of loper heeft. Dit is een voordeel dat gelijk staat aan anderhalf tot twee pionnen. De “kleine kwaliteit” betekent dat de ene speler twee lichte stukken heeft (twee paarden, twee lopers of één van allebei) en de ander een toren. Dit is een licht voordeel ter waarde van ongeveer een pion, afhankelijk van de stelling op het bord.

Cees Buurman zag in zijn partij tegen Toon de Rooij een mooie tactische wending, waarbij een stuk werd geofferd dat hij een zet later terug zou krijgen. Hij had het helaas voor hem wat verkeerd gezien: hij kreeg het geofferde stuk nooit meer terug en had geen enkele compensatie. Cees verloor dan ook.

Cor Lazeroms won tegen John van Helden de kwaliteit. John liet zich niet zomaar naar de slachtbank brengen en wist voldoende compensatie te krijgen om een remise af te kunnen dwingen. Ger van Aalst won tegen Louis van Mechelen de kwaliteit en hij wist dat wel in een winstpunt om te zetten. Ben Seleski won materiaal tegen Geraldine Tanasale en won. Patrick Heijnen maakte Jan Rijkse een stuk afhandig en sleepte eveneens het volle punt binnen.

Stand B-manche na 3 rondes:

1. Ad Bruijns	78
2. Kees van Hogeloon	60
3. Patrick Heijnen	56½
4. Cor Lazeroms	56
5. John van Helden	48
6. Jan Rijkse	46½
7. Toon de Rooij	46
8. Michiel Peeters	44
9. Ger van Aalst	36
10. Ben Seleski	31
Wim Soeters	31

Dan een schaakopgave tot besluit. Wit wint in de diagramstelling een stuk. De opgave is van het niveau Stap 2 bij de jeugd, dus kinderen die met hun 2e jaar schaakles bezig zijn.

